

har om denne Sag udtalt mig udførligt ved Finanslovsforslagets første Behandling, og jeg henviser ærede Medlemmer, som ville se disse Udtalelser efter, til Spalte 966—67 i Tidenden. Forholdet er dette, at der ligger en stor Sø, hvor der dels i Bunden og dels langs Kanten er en Del Tørvejord, og da Lodsejerne ønskede at faa Søen udtørret, henvendte man sig til Hedeselskabet, hvis tekniske Ledelse foretog Udtørringen. Som bekendt har Hedeselskabet forskellige Afdelinger, blandt andet en teknisk Afdeling, der paatager sig at lede Arbejder af denne og beslægtet Art. Nu vil man muligvis sige, at hvad Hedeselskabet foretager sig i den Henseende, vedkommer i og for sig ikke Staten, da Hedeselskabet ikke er noget statsanerkendt Selskab. Men det forekommer mig, at naar Hedeselskabet indtager den Stilling, som det gør, og faar saa store Bevillinger fra Staten, og naar det har Afdelinger, der paatage sig Arbejder ved Heders Kultivering og Mosers Udtørring, maa Befolkningen være i sin gode Ret til at gaa ud fra, at naar saadanne Arbejder udføres af Hedeselskabets tekniske Ledelse, har man en vis Garanti for, at det bliver udført, som Øjemedet kræver det. Men med det heromtalte Foretagende er det saaledes, som jeg omtalte ved Finanslovsforslagets første Behandling, at det komplet mislykkedes. Efter at Arbejdet var bortliciteret for et Beløb af 5,600 Kr., viste det sig, da man gravede denne Udtørringskanal, at Bunden var saa vanskelig, at det slet ikke kunde udføres for det Beløb; man blev ved med at reparere paa det, indtil man kom op paa en Bekostning af 9,000 Kr., og efter at det var blevet gjort færdigt paa den Maade, viste det sig ganske kort Tid efter, at det atter var komplet i Uorden, det hele var mislykket, og Pengene vare spildte. Forholdet er i Øjeblikket det, at der er ca. 40 Tønder Land, som staa under Vand, og at de tilgrænsende Arealer ere aldeles ubrugelige til det, man har anvendt dem til, nemlig til at grave Tørv paa. Tidligere var der en gammel Rørledning, som borttog en Del af Vandet, men nu er som sagt Forholdet det, at det aldrig har været daarligere end i Øjeblikket. Nu følger det af sig selv, at efter at man har sat sig i en Gæld paa 9,000 Kr., har man — jeg kan gerne udtrykke mig saaledes — i nogen Maade tabt Modet med Hensyn til fortsatte Bekostninger denne Sag vedrørende, og da der er en meget udbredt Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa Hedeselskabets tek-

niske Ledelse har forestaaet det nævnte Arbejde, har jeg ment, at man burde komme de paagældende derovre til Hjælp ved at give en saa forholdsvis lille Bevilling som den, jeg har foreslaaet, for at man mulig kunde faa Skaden udbedret. Man mener derovre, at et Beløb paa et Par Tusind Kroner i nogen Maade vil kunne raade Bod paa Skaden. Jeg har nu foreslaaet en Bevilling paa 1,000 Kr.; jeg skulde selvfølgelig ikke have noget imod, om man, naar, som jeg haaber, Ændringsforslaget bliver taget under villig Overvejelse, gik højere, men jeg har villet være beskeden med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet. Jeg vil meget henstille, fordi der her er indtruffet en Kalamitet, hvori de vedkommende ere fuldstændig uskyldige, at man søgte at komme dem til Hjælp paa den Maade, at man gav en lille Bevilling, saadan at Skaden mulig kunde blive udbedret.

Jeg vil nævne en anden Sag, som ogsaa staa i nogen Forbindelse med den Egn, jeg nu har omtalt, nemlig angaaende Broen over Mariager Fjord ved Hadsund. Der er om denne Sag afholdt et Samraad i Finansudvalget, og i Motiverne til Tillægsbevillingslovsforslaget er der gjort Rede for Forholdene derovre, idet Ministeriet for offentlige Arbejder har stillet Forslag om en Bevilling paa 16,000 Kr. til at udbedre en Skade derovre og har udtalt, som af den ærede Ordfører (Jerichow) i Gaar udførligt refereret, at Ministeriet mente, at naar den Skade, som der her er Tale om, blev udbedret, var Broen for saa vidt Statens uvedkommende. De Bemærkninger, som den højtærede Ordfører i den Anledning fremsatte i Gaar, tror jeg ere et Udtryk for den almindelige Opfattelse af Forholdet ovre paa den vedkommende Egn, og jeg takker den ærede Ordfører, fordi han fremsatte disse Udtalelser. Jeg tror ikke, det gaar an, at Ministeriet for offentlige Arbejder saaledes søger at frigøre Staten for alt Ansvar i Fremtiden med Hensyn til den nævnte Bro. Det er ikke i første Linie Randers-Hadsund-Banen, som jo ligger Syd for Mariager Fjord, og som gaar igennem min Valgkreds, som det drejer sig om; det gælder i første Linie Aalborg-Hadsund-Banen, som Ministeriet mener skulde paatage sig den fremtidige Vedligeholdelse af Broen. Jeg vil i Sagens Interesse og ogsaa af Hensyn til den Interesse, jeg hele Tiden har haft med Hensyn til denne Bro — jeg har i sin Tid været med til at gøre et Arbejdetop for at faa denne Forbindelse mellem